

گزارشها

وضعیت مواد مخدر در منطقه آسیای مرکزی

۱. کلیات

پنج جمهوری واقع در منطقه آسیای مرکزی مشتمل از کشورهای قزاقستان، قرقیزستان، تاجیکستان، ترکمنستان و ازبکستان در سال ۱۹۹۱ مستقل شدند. این منطقه مجموعاً در حدود ۴ میلیون کیلومتر مربع وسعت دارد. شاخصهای کلی این جمهوری‌ها در جدول زیر معکوس شده است:

نام کشور	جمعیت	وسعت و کشورهای هم مرز	شاخص توسعه انسانی (رتبه)	شاخص ناخالص توسعه (GDP) در سال ۱۹۹۴
قراقستان	۱۷/۲ میلیون نفر (۴۲٪ فراق)	۳۰۰ کیلومتر مربع، چین، روسیه، قرقیزستان، ترکمنستان، ازبکستان	۰/۷۹۸ (۶۴)	-٪۱۶
قرقیزستان	۴/۵ میلیون نفر (۴۸٪ قرقیز)	۹۰۰ کیلومتر مربع، چین، قزاقستان، تاجیکستان، ازبکستان	۰/۷۱۷ (۸۹)	-٪۱۷
تاجیکستان	۵/۴ میلیون نفر (٪۷۲ تاجیک)	۱۴۳ کیلومتر مربع، افغانستان، چین، قرقیزستان، ازبکستان	۰/۶۴۳ (۱۰۳)	-٪۱۷
ترکمنستان	۴ میلیون نفر (٪۷۲ ترکمن)	۱۰۰ کیلومتر مربع، افغانستان، ایران، قزاقستان، ازبکستان	۰/۱۳۹ (۸۶)	-٪۹/۵
ازبکستان	۲۲/۲ میلیون نفر (٪۷۴/۵ ازبک)	۴۰۰ کیلومتر مربع، افغانستان، قزاقستان، قرقیزستان، تاجیکستان، ترکمنستان	۰/۷۰۶ (۹۴)	-٪۹/۵

۲. شرایط اقتصادی - اجتماعی منطقه

هم‌اکنون جمهوری‌های آسیای مرکزی در مراحل مختلف گذار به اقتصاد بازار و همچنین طی مرحله دموکراسی شدن بوده و بعضی از این کشورها اقداماتی را جهت رشد، توسعه و ثبات اتخاذ نموده‌اند.

کشورهای این منطقه دارای یک تاریخ مشترک، مذهب تقریباً (سنی مذهب) و ارتباطات فرهنگی قریب به هم هستند. به رغم این همه اشتراکات، بدلاً لیل تاریخی و سیاستهای کنونی و همچنین منازعات موجود در منطقه، گروههای نژادی متفرق شده و از مرزهای یکدیگر و نیز کل منطقه آسیای جنوب غربی و سایر کشورهای آسیای مرکزی عبور نموده‌اند. در حدود یک میلیون ترکمن در ایران و افغانستان هستند و چند میلیون ازیک و تاجیک در افغانستان زندگی می‌کرده‌اند که طی سالهای اخیر تعداد زیادی از آنها به سرزمین اصلی خود بازگشته‌اند و می‌توانند منشاء تولید تریاک و نیز سوءاستفاده از مواد مخدر در منطقه آسیای مرکزی باشند. منازعات گروههای مختلف در افغانستان و همچنین تولید بالای تریاک در این کشور امکان معامله متقابل قاچاق سلاح و مواد مخدر را فراهم آورده و در این منطقه گسترش داده است. مسائل امنیتی منطقه مورد توجه روسیه بوده و هم‌اکنون این کشور در تعدادی از این جمهوری‌ها، از جمله تاجیکستان که نیروهای حافظ صلح نیز هستند حضور جدی دارند. حل مسالمت‌آمیز منازعات موجود در تاجیکستان برای امنیت کل منطقه آسیای مرکزی بسیار مهم می‌باشد؛ هرچند که بحران افغانستان کل منطقه آسیای جنوب غربی را تحت تأثیر قرار داده است.

۳. وضعیت جاری و روند آتی کشت، تولید، قاچاق و سوءاستفاده از مواد مخدر در منطقه آسیای مرکزی

کشت غیرقانونی خشخاش در نواحی کوچکی از منطقه وجود دارد و مجموع آن تقریباً ۲۰۰۰ هکتار می‌باشد که تقریباً ۳۰ تن تریاک از مجموع مساحت زیرکشت برداشت می‌شود.

در جمهوری تاجیکستان کشت خشخاش در منطقه بدخshan و پنجیکنت^۱ (مجموعاً حدود ۵۰۰ هکتار) وجود دارد. در ازبکستان حدود ۴۵۰ هکتار کشت خشخاش در استان

1. Panjikent

سمرقد وجود دارد. جمهوری قرقیزستان تا سال ۱۹۷۴ با کشت قانونی ۷۰۰۰ هکتار حدود ۱۶٪ از نیارمندی‌های جهانی به مواد مخدر و تریاک را تأمین می‌کرد. دولت کشور یادشده کشاورزان را جهت درآمد بیشتر به این امر تشویق می‌نماید و در سال ۱۹۹۳ بیش از ۳۰۰ منطقه تحت کشت خشخاش در جمهوری قرقیزستان و در جنوب این کشور شناسایی شده است. شاهدانه به صورت وحشی در مناطق دوردست بویژه در حدود ۱۷۰۰۰ هکتار در دره چو^۱ مابین این کشور و قرقیزستان (حدود ۱۷۰۰۰ هکتار) وجود دارد. گیاه افدرانیز در مناطق کوهستانی هم مرز با چین و همچنین در قرقیزستان به صورت وحشی می‌روید و در جمهوری قرقیزستان از برداشت این محصولات سالانه ۵۰۰ تن افدرین به صورت قانونی تولید می‌شود. کشت غیرقانونی به صورت غیرمکانیزه در کل منطقه انجام می‌شود.

مقدار وسیعی گیاهان مواد مخدری در منطقه چیمکنت قرقیزستان^۲ به منظور تولید تریاک و عمدتاً به منظور مصرف قانونی در آسیای مرکزی کشت می‌شود. ساخت غیرقانونی هروئین و افدون^۳ نیز در منطقه وجود دارد. هروئین نیز برای مصرف شخصی و از طریق جوشاندن تریاک با ایندریک استیک تولید می‌گردد. گزارشایی از تولید روزافزون هروئین در تاجیکستان نیز در دست می‌باشد.

تفاضای غیرقانونی روزافزون به هروئین در کشورهای آسیای مرکزی و از سوی دیگر دسترسی آسان به تریاک و مواد شیمیایی، موجبات تولید و ساخت غیرقانونی هروئین در سطح وسیع در این منطقه را فراهم آورده است. در خصوص ساخت افدون و همچنین افدرین وضعیت مشابهی وجود دارد.

هم‌اکنون، اکثر تریاک غیرقانونی موجود در آسیای مرکزی از افغانستان سرچشمه گرفته است. تاکنون مقادیر معنابهی حشیش، هروئین، تریاک و مرفین که در افغانستان تولید شده بود توسط نیروهای اجرایی ازبکستان و ترکمنستان کشف شده است. به دلیل عدم ثبات سیاسی در تاجیکستان برآورد می‌شود که بیش از مجموع مقدار فوق از افغانستان به این کشور بویژه به استان خودمختار بدخشان که در کوهها واقع شده قاچاق گردیده است. مواد مخدری که از افغانستان به آسیای مرکزی قاچاق می‌شود هم برای مصرف داخلی جمهوری‌هاست و هم اینکه از آنجا به سایر کشورهای مشترک‌المنافع و همچنین اروپا ترانزیت می‌گردد.

1. Chu Valley

2. Chimkent

3. Ephedrone

تحولات سالهای اخیر در انتقال آزمایشگاههای ساخت هروئین در افغانستان به سمت شمال، علاوه بر اینکه قاچاق این ماده به آسیای مرکزی را تسهیل کرده است موجبات دسترسی آسانتر به مواد شیمیایی از مبداء آسیای مرکزی به افغانستان و یا از طریق این جمهوری‌ها به شمال افغانستان را فراهم نموده است. مواد شیمیایی که در ساخت بعضی از مواد مخدر در افغانستان و همچنین نیازهای داخلی کشورهای آسیای مرکزی استفاده می‌شود اغلب از کشورهای مشترک‌المنافع به این منطقه قاچاق می‌شود. کشف مقدار زیادی از اندریک استیک در این منطقه که از بعضی کشورهای اروپایی شرقی و یا مشترک‌المنافع سرچشمه گرفته است نشانگر واقعیت فوق می‌باشد.

به اعتقاد مستولان محلی سندیکاهای فعال در امر قاچاق مواد مخدر در این منطقه با گروههای سازمان یافته جنایتکار در روسیه، آذربایجان، چچن و گرجستان مرتبط هستند. مرزهای پرمتفذ و بدون کنترل کشورهای آسیای مرکزی و همچنین کشورهای مشترک‌المنافع ترانزیت و قاچاق تریاک، هروئین و حشیش را از افغانستان به اروپا تسهیل نموده است.

اکثر مسیرهای قاچاق مواد مخدر از طریق آسیای مرکزی به سمت غرب و فدراسیون روسیه و یا از طریق دریای خزر و کشورهای قفقاز به سمت ترکیه می‌باشد. مواد مخدری که از افغانستان و سپس منطقه کوہستانی بدخشنان در تاجیکستان سرچشمه می‌گیرد به سوی قزاقستان و آنگاه از طریق راه خروق اوش^۱ به ازبکستان و نهایتاً روسیه می‌رود. در قرقیزستان اکثر مواد مخدر در منطقه اوش^۲ کشف شده است. برآورد می‌شود در سال ۱۹۹۷ حدود ۲۰ تن مواد مخدر از این منطقه گذشته است. مواد مخدر همچنین از افغانستان مستقیماً از طریق شهر مرزی ترمز^۳ به ازبکستان قاچاق شده و از طریق منطقه خودمختار کاراکالپاک^۴ که هم مرز با قزاقستان و ترکمنستان می‌باشد به مناطق مرزی این دو کشور انتقال می‌یابد. در سال ۱۹۹۲ ازبکستان ۱۳ تن شیره حشیش که به مقصد بلژیک و کانادا در حرکت بود کشف نمود. در سال ۱۹۹۳ پلیس این کشور بیش از یک تن هروئین و شیره حشیش را که جهت ترکیه و هلند بارگیری شده بود متوقف کرد. در سال ۱۹۹۴ دولت تاجیکستان عملیاتهای مختلفی را در منطقه شمالی به مرحله اجرا گذاشت که طی آن ۲۰۰ تن تریاک و شیره حشیش را کشف و ضبط نمود. قیمت یک کیلوگرم تریاک بنایه اطلاع مقامات رسمی کشورهای منطقه از این قرار بوده است:

1. Khorogh- osh

2. Osh

3. Termez

4. Karakalpak

۱۰۰ دلار در منطقه بدخشان افغانستان
 ۷۰۰ دلار در تاجیکستان و جنوب قرقیزستان
 ۱۲۰۰ دلار در بیشکک (قرقیزستان)
 ۴۰۰۰ دلار در آلمانی (بایتخت قرقیزستان)
 ۵۰۰۰ دلار در شمال قرقیزستان
 ۸۰۰۰ دلار در مسکو

قاجاق مواد مخدر با شبکه‌های ارتباطی که در منطقه ایجاد شده بسرعت قابل گسترش می‌باشد. ارتباطات هوایی، زمینی و همچنین راه‌آهن که در منطقه بویژه از طریق ایران، ترکیه و پاکستان برقرار شده امکان قاجاق مواد مخدر را تسهیل نموده است. همچنین توسعه بزرگراه کاراکروم^۱ از کراچی به آلمانی و احیای راه ابریشم که آسیا را به خاور دور متصل می‌نماید باعث تسهیل قاجاق مواد مخدر گردیده است.

ماده اصلی مخدر که بیشتر در منطقه آسیای مرکزی مورد استفاده قرار می‌گیرد حشیش و شیره آن می‌باشد. تریاک، هروئین، افدرون و مواد روانگردان به ترتیب در مراحل بعدی هستند. استعمال مواد مخدر به روش تزریق نیز در حال افزایش می‌باشد. سوءاستعمال مواد مخدر بویژه حشیش و تریاک در بین افراد مسن جا افتاده است. اگرچه به این بهانه تعداد زیادی از کشاورزان اقدام به کشت خشکاش و شاهدانه جهت تأمین مواد مخدر برای این افراد می‌نمایند. در قرقیزستان بیش از نیمی از افرادی که مورد مصاحبه قرار گرفته‌اند به استعمال مواد مخدر در قبل اعتراف نموده‌اند؛ در حالی که تریاک و هروئین در تاجیکستان به وفور یافت می‌شود تنها ۱۴۰۰ نفر معتاد رسمی ثبت‌نام نموده‌اند. در قرقیزستان در حالی که تعداد معتادین در حدود ۱۵۰۰۰ نفر توسط وزارت کشور ثبت شده است تعداد واقعی آنها در حدود ۱۷۵۰۰ نفر برآورد می‌شود. وضعیت مشابهی در ازبکستان وجود دارد. در ترکمنستان در حالی که تعداد معتادین از سوی مقامات رسمی بین ۳ تا ۶هزار نفر اعلام می‌گردد. (به اضافه تعداد زیادی مصرف‌کننده در استانهای مکنی^۲ و دشخroz^۳ که معتاد نیستند) تعداد واقعی معتادین بیش از ده برابر تخمین زده می‌شود.

1. Karakorum

2. Mary

3. Dash- Khoruz

۴. اهداف و استراتژی برنامه بین‌المللی کنترل مواد مخدر در منطقه
 وظيفة برنامه بین‌المللی کنترل مواد مخدر (UNDCP) کمک به کشورهای منطقه آسیای مرکزی جهت پیشگیری از فعالیتهای روزافزون غیرقانونی در امر کشت، تولید، قاچاق و سوءاستفاده از مواد مخدر و همچنین ایجاد زمینه‌های لازم جهت اجرای مقررات معاهدات بین‌المللی کنترل مواد مخدر می‌باشد. لذا اهداف این برنامه در منطقه آسیای مرکزی عبارت است از: مبارزه بی‌امان و سریع با پدیده نوظهور قاچاق غیرقانونی مواد مخدر و استفاده از این کشورها به عنوان مسیر ترانزیت مواد مخدری که اکثراً از حنوب غربی آسیا سرچشمه می‌گیرد، توقف تولید غیرقانونی در سطح ملی که رو به افزایش گذاشته است، پیشگیری از شیوه سوءاستفاده از مواد مخدر بویژه در بین جوانان.

استراتژی بلندمدت برنامه بین‌المللی کنترل مواد مخدر در منطقه و به روز درآوردن و ارتقای چارچوبهای قانونی و نهادی این کشورها جهت تقویت اقدامات منطقه‌ای می‌باشد. در این زمینه خدمات مشورتی و کارشناسی در زمینه قانونگذاری، مفاهیم جدید کنترل مواد مخدر، چارچوبها و مکانیزمهای کاهش عرضه و تقاضای مواد مخدر در اختیار این کشورها قرار می‌گیرد. کمکهای مذکور با هدف ارتقای هماهنگی اقدامات کشورها در سطح ملی و نهایتاً ایجاد یک سیستم کنترلی هماهنگ در سطح منطقه با توجه کافی به نگرانی‌ها و مشکلات کشورها در سطح ملی صورت می‌گیرد.

برای همکاری‌های منطقه‌ای احتیاج به یک رشته هماهنگی در کلیه بخشها بویژه در سطح قانونگذاری و عملیاتی می‌باشد. حمایت سیاسی، فنی و پشتیبانی برای نیل به این هدف ضروری است. شناخت و آگاهی از نتایج احتمالی فعالیتهای غیرقانونی مواد مخدر از جمله رسوخ گروههای مجرم فرامی سازمان یافته، ارتباط این گروهها با ترویسم و قاچاق اسلحه و بار مالی ناشی از فعالیتهای مبارزه با مواد مخدر بر ثبات اقتصادی و اجتماعی کشور موجب تضمین گسترش حمایت سیاسی دولتها از اینگونه فعالیتها و همچنین استواری اراده سیاسی آنها جهت شروع برنامه همکاری منطقه‌ای می‌گردد. با ابتکار برنامه بین‌المللی کنترل مواد مخدر، اجلاس سران کشورهای منطقه به منظور امضای یک یادداشت تفاهم درخصوص همکاری‌های منطقه‌ای در امر مبارزه با مواد مخدر در مه ۱۹۹۶ تشکیل شد و زمینه لازم جهت اتخاذ مکانیزمهای برای تبادل منظم اطلاعات و تجربیات به منظور تسهیل شناخت روند گسترش مواد مخدر در منطقه و تیز اتخاذ راههای مقابله ایجاد گردید.

ارسالی نمایندگی دائم نزد دفتر ملل متحد و سازمانهای بین‌المللی